

Roma Inaweka Dira - Nambari Kumi na Moja

Kuelewa matumizi ya mara tatu ya unabii: Septemba 11, 2001, na mchakato wa mwisho wa kujaribiwa kwa Uadventista wa Laodikia

Jeff Pippenger
2024-08-30

Kama vile tarehe 11 Agosti, 1840, ilivyothibitisha kanuni zilizopitishwa na Miller, baada ya tarehe 11 Septemba, 2001, wale waliokuwa radhi kuona waliona kwamba kanuni za kinabii zilizokubaliwa na Future for America ndizo mbinu za kweli za kibiblia za mvua ya mwisho, kama ilivyoainishwa katika Isaya sura ya ishirini na nane. Matumizi ya mstari wa mageuzi juu ya mstari wa mageuzi, kama yalivyoainishwa katika historia takatifu, yalithibitisha kwamba tarehe 11 Septemba, 2001, ilikuwa marudio ya tarehe 11 Agosti, 1840.

Waliona kwamba malaika mwenye nguvu wa Ufunuo kumi aliposhuka mwaka 1840, hilo lilikuwa kielelezo cha kushuka kwake mwaka 2001. Malaika hao wawili walishuka wakati unabii kuhusu Uislamu ulipotimia. Kisha harakati hiyo ikakua huku wanaume na wanawake wakitikia ufanisi wa mbinu hiyo. Uongozi wa Waadventista Wasabato wa Laodikia uliachwa pembeni wakati wa mwisho mwaka 1989, na sasa kanisa hilo likaingia katika mchakato wake wa mwisho wa kujaribiwa, Bwana alipoanza kuteua harakati ya malaika wa tatu kuwa wasemaji Wake wa siku za mwisho.

Moja ya kanuni kuu miongoni mwa kanuni zilizotolewa kwa siku za mwisho ilikuwa matumizi ya unabii mara tatu. Hasa wakati huo, matumizi ya mara tatu ya yale "ole" matatu yaliuthibitisha kwa uwazi mkubwa tukio la 11 Septemba 2001. Ukweli huo ulipochunguzwa kwa uaminifu, wale ambao wakati huo walikuwa wakiongozwa kuelekea "njia za kale" za Yereimia, wakiwa na mioyo inayotafuta ukweli, walitambua kutimia kwa unabii, pamoja na uhalali wa kanuni za ufafanuzi wa unabii zilizokubaliwa na harakati ya malaika wa tatu.

Ilikaonekana kwamba uelewa sahihi wa waasisi kuhusu historia ya ole wa kwanza wa Ufunuo sura ya tisa uliwakilisha Uislamu. Nabii wa uongo Mohammed alionekana kuwa mfalme wa historia hiyo. Katika historia hiyo Uislamu ungeishambulia Dola ya Kirumi, na mbinu yao ya vita ilitambuliwa mahsusi kuwa kushambulia ghafla na bila kutarajiwa. Katika muktadha huo ilieleweka kwamba mbinu yenyewe ya vita ya Uislamu ilitoa asili ya kilugha ya neno "assassin." Katika historia hiyo Uislamu ungewadhuru majeshi ya Roma, na kipindi hicho kilihitimishwa kwa mujibu wa unabii wa wakati wa miaka mia moja na hamsini. Unabii huo wa wakati ulipokoma mnamo Julai 27, 1449, unabii wa wakati na historia ya ole wa pili vikaanza.

Ilianza unabii mwingine wa wakati wa miaka mia tatu na tisini na moja na siku kumi na tano, uliomalizika tarehe 11 Agosti 1840. Katika historia hiyo mtawala aliyewakilisha kazi ya kinabii ya Uislamu alikuwa Ottman, ambaye alikuwa amefananishwa na Mohammed katika historia ya ole wa kwanza. Sura ya tisa yasema kwamba katika historia ya ole wa pili, Uislamu ungeua majeshi ya Roma. Wangeendelea kutumia aina ile ya vita, wakishambulia ghafla bila kutarajiwa, lakini katika

historia hiyo baruti ilivumbuliwa na kutumiwa kwa mara ya kwanza, hivyo ole wa pili uliwakilisha aina ya vita iliyoonyeshwa na shambulio la ghafla la muuaji, na pia ilijumuisha vilipuzi.

Tarehe 11 Septemba 2001 ole wa tatu wa Uislamu ulivishambulia ghafla majeshi ya kiroho ya Roma kwa vilipuzi. Tukio hilo liliashiria mwanzo wa mfululizo kadhaa wa ukweli wa kinabii, lakini lilikuwa tayari limejengeka juu ya mashahidi wawili waliotangulia wa ole wa kwanza na wa pili. Tukio hilo lilionyesha wazi kwamba, kama vile ujumbe katika historia ya Wamillerite ulivyotiwa nguvu tarehe 11 Agosti 1840, wakati unabii wa Uislamu wa ole wa pili ulipotimizwa na malaika wa Ufunuo sura ya kumi akashuka, vivyo hivyo unabii wa Uislamu wa ole wa tatu ulipowasili, uliashiria kushuka kwa malaika wa Ufunuo sura ya kumi na nane katika tarehe hiyo.

"Sasa inasemekana kwamba nimetamka kuwa New York itafagiliwa na wimbi kubwa la bahari? Hili sijawahi kulisema. Nimesema, nilipokuwa nikiangalia majengo makubwa yanayojengwa huko, ghorofa juu ya ghorofa, 'Ni matukio ya kutisha kiasi gani yatakayotokea Bwana atakapoinuka kuutikisa dunia kwa kutisha sana! Ndipo maneno ya Ufunuo 18:1-3 yatatimia.' Sura nzima ya kumi na nane ya Ufunuo ni onyo la yale yanayokuja juu ya dunia. Lakini sina nuru mahususi kuhusu yatakayopata New York, ila najua kwamba siku moja majengo makubwa yaliyoko huko yataangushwa kwa kugeuzwa na kupinduliwa na nguvu ya Mungu. Kwa nuru niliyopewa, najua kwamba uharibifu umo duniani. Neno moja kutoka kwa Bwana, mguso mmoja wa nguvu zake kuu, na majengo haya makubwa yataanguka. Matukio yatajitokeza, yenye kutisha kuliko tuwezavyo kufikiria." Review and Herald, Julai 5, 1906.

Harakati za Future for America zikaonekana wakati huo, kwa wale waliokuwa tayari kuona, kuwa sambamba na harakati za Millerite. Uislamu wa ole la tatu ukawa kipengele kikuu cha ujumbe kuanzia wakati huo na kuendelea. Uvuvio ulifundisha waziwazi kwamba malaika wa Ufunuo aliposhuka mvua ya mwisho ingewasili.

Mvua ya mwisho itanyesha juu ya watu wa Mungu. Malaika mwenye uwezo mkuu atashuka kutoka mbinguni, na dunia yote itaangaziwa kwa utukufu wake. Review and Herald, Aprili 21, 1891.

Simba wa kabila la Yuda alipoanza kufungua ufahamu mpana zaidi wa mvua ya mwisho, aliwaongoza watu wake kwenye kitabu cha Yoeli, ambacho ni rejea kuu ya mvua ya mwisho. Wakati huo baadhi ya wale wanaume waliokuwa wamejiunga na harakati baada ya tarehe 11 Septemba, 2001, walihitimisha kwamba wadudu wa Yoeli wanaoharibu mzabibu wa Mungu, na kupelekea kuamshwa kwa Mwito wa Usiku wa Manane, waliwakilisha Uislamu. Hawakuweza au hawakutaka kuona kwamba wadudu hao waliwakilisha Roma.

Nuru yenye nguvu iliyotokana na kutambua matumizi ya mara tatu ya unabii kuhusiana na ole tatu iliongeza uungaji mkono wa kimantiki usio mtakatifu kwa madai yao kwamba wadudu waliwakilisha Uislamu. Kama ilivyo siku zote, pindi tafsiri ya kibinafsi inapopewa nafasi, Maandiko hupotoshwa katika jaribio la kuutetea msingi wa uongo. Katika kazi yao ya kuutetea mtazamo wao walionyesha kwamba hawakuelewa kanuni ya mfano na halisi.

Katika masomo ya kitheolojia na ya kibiblia, istilahi "type" na "antitype" hutumika kueleza uhusiano kati ya vipengele viwili, ambapo kimoja hutangulia na kuashiria kingine. Dhana hii mara

nyingi huangukia chini ya makundi mapana ya "kivuli" na "uhalisia."

Mfano ni tukio, mtu, au taasisi katika Agano la Kale linaloashiria mapema tukio, mtu, au taasisi linalolingana katika Agano Jipya. Hutumika kama mtangulizi wa kishara. Utimilifu wa mfano ni kutimia au kuthibitika kwa mfano huo. Huo ndio uhalisia uliokuwa umeashiriwa na mfano huo. Dhana ya "kivuli" na "kiini" inalingana na uhusiano kati ya mfano na utimilifu. "Kivuli" kinawakilisha (mfano), ilhali "kiini" kinawakilisha (utimilifu).

Basi mtu asiwahukumu kwa sababu ya vyakula, au vinywaji, au kwa sababu ya sikukuu, au ya mwezi mpya, au ya sabato; mambo hayo ni kivuli cha mambo yajayo; bali mwili ni wa Kristo. Wakolosai 2:16, 17.

Kwa maana sheria, ikiwa na kivuli cha mema yajayo, wala si mfano halisi wa vitu vyenyewe, kamwe haiwezi, kwa zile sadaka walizozitua mwaka baada ya mwaka bila kukoma, kuwafanya wakamilifu wale wanaokaribia. Waebrania 10:1.

Katika mzozo uliotokea baada ya 11 Septemba 2001 kuhusu Yoeli na kuhusu utambuzi sahihi wa Roma ya kipapa kama ilivyowakilishwa na wadudu wanne, jambo lililoainisha uharibifu wa hatua kwa hatua wa Uadventista wa Laodikia, wale waliodai kwamba wadudu hao walikuwa Uislamu hawakuweka tu msisitizo usiotakaswa juu ya matumizi mara tatu ya maole matatu, bali pia walirejea mifano iliyokuwa ikiashiria utimilifu wake halisi wa Roma, na kudai kwamba mifano hiyo kwa kweli ilimtambulisha Uislamu. Kwa kufanya hivyo, walitoa ushahidi kwamba ama hawakuelewa kwa kweli kanuni ya mfano na utimilifu wake, au waliamini kuwa kupotosha mifano hiyo kulikuwa njia inayofaa ya kuhlalisha ule mwisho.

Katika mjadala wa sasa kuhusu Roma, kuna tena ushahidi kwamba wale wanaoshikilia wazo potofu kwamba "wezi" wa Danieli sura ya kumi na moja, aya ya kumi na nne ni Marekani, hawafahamu ipasavyo matumizi matatu ya unabii wala kanuni ya mfano na utimilifu wake.

Walio na mtazamo kwamba "wanyang'anyi" ni Marekani wanapotafuta kutetea msimamo wao, wanatumia kanuni ya utumiaji mara tatu kuhusu Roma tatu, ili kudai kuthibitisha kwamba Roma ya kisasa, yaani dhahirisho la tatu la Roma, ni Marekani. Tukiamini kwamba hawatoi ushuhuda wa uongo kwa makusudi, na kwamba wanaonyesha tu ujinga wa kipofu kuhusu kanuni za utumiaji mara tatu wa unabii, wanatumia sifa ya kinabii ya Roma mbili za kwanza na kudai kwamba sifa ya historia ya Roma ndiyo inayotambulisha Roma ya kisasa.

Roma ya kipagani ndiyo timizo la kwanza kati ya matimizo matatu ya kinabii ya Roma. Katika Danieli sura ya nane, Roma ya kipagani ni pembe ndogo ya kiume. Katika sura ya pili, Roma ya kipagani ni utawala wa dola. Katika Danieli sura ya saba, Roma ya kipagani inagawanyika kuwa ufalme wa sehemu kumi.

Udhirisho wa pili wa Roma ni Roma ya kipapa, ambayo katika sura ya nane ni pembe ndogo ya kike, na ambayo katika sura ya pili ni utawala wa kanisa, na ambayo katika sura ya saba ni ile pembe inayosema makufuru na inayong'oa pembe tatu. Roma ya kipagani ni mamlaka moja, lakini Roma ya kipapa ni mamlaka ya aina mbili, ikiwakilisha kanisa la kipapa kama linalotawala siasa za dola za miundo ya kisiasa ya awali ya Roma ya kipagani. Mnamo mwaka 1798, mamlaka ya

kipapa ilipokea jeraha lake la mauti, lakini haikuacha kuwa kanisa; iliacha tu kuwa mnyama wa unabii wa Biblia, kwa kuwa mamlaka ya kiraia ambayo hapo awali ilikuwa chini ya udhibiti wake iliondolewa.

Roma ya pili ni Roma ya Kipapa, na ilifanya kazi tu kama nguvu (mnyama) ya unabii wa Biblia ilipokuwa na uwezo wa kudhibiti nguvu za dola ili kutekeleza mipango yake ya kufuru. Roma ya kwanza ilikuwa nguvu moja, Roma ya pili ilikuwa nguvu ya mara mbili, na Roma ya tatu ni nguvu ya mara tatu. Maudhirisho matatu ya Roma yanaongozwa na kanuni zilezile kama ilivyo kwa matumizi yote ya mara tatu ya unabii. Kinabii, kuna ole tatu, Babeli tatu, Roma tatu, na Eliya watatu. Kwa upande wa mfano na antitipu, maudhirisho mawili ya kwanza ya mojawapo ya matumizi ya mara tatu ni mifano inayotoa kivuli cha utimilifu wa tatu, ambao ndio antitipu na kiini cha matumizi ya mara tatu ya unabii.

Kwa upande wa Roma, sifa za Roma mbili za kwanza zinaonyesha kuwa Roma ya kipagani na Roma ya kipapa zote zilimpa mtawala wao cheo cha Pontifex Maximus. Kwa hiyo, cheo cha mtawala wa Roma ya kisasa kingekuwa Pontifex Maximus, cheo ambacho hakijawahi kupewa rais yeyote wa Marekani. Roma mbili za kwanza zilishinda vikwazo vitatu vya kijiografia ili kuimarisha mamlaka juu ya kiti cha enzi katika kipindi chao maalum cha historia. Hakuna ushahidi kwamba Marekani ilishinda vikwazo vitatu vya kijiografia hadi kufikia mwaka 1798.

Roma mbili za kwanza zilikuwa na kipindi mahususi kilichotambuliwa ambacho zingetawala kwa enzi kuu. Katika aya ya ishirini na nne ya Danieli sura ya kumi na moja, Roma ya kipagani inatambuliwa ikitawala kwa "muda," yaani miaka mia tatu na sitini, ambayo ilifanya hivyo kuanzia Vita vya Actium mwaka 31 KK hadi mwaka 330 BK. Mara kwa mara Roma ya kipapa inatambuliwa ikitawala kwa miaka elfu moja mia mbili na sitini baada ya pembe tatu kuondolewa, kuanzia mwaka 538 hadi 1798. Katika Isaya sura ya ishirini na tatu, Marekani inatambuliwa kuwa inatawala kwa miaka sabini ya mfano, kama siku za mfalme mmoja, lakini haikuwahi kuondoa vikwazo vitatu vya kijiografia kabla ya kutawala kwake kwa miaka sabini ya mfano.

Roma ya kisasa imewasilishwa kama inayoshinda vizuizi vitatu vya kijiografia vya mfalme wa kusini, nchi ya uzuri na Misri katika Danieli sura ya kumi na moja, aya za arobaini hadi arobaini na mbili, na wakati vizuizi hivyo vitatu vinashindwa na kutiishwa chini ya Roma ndipo vinaunda muungano wa mara tatu wa joka, mnyama na nabii wa uongo. Yohana pia anatufahamisha kwamba jeraha la mauti la mnyama wa kipapa limeponywa, na kwamba kisha anatawala kwa miezi arobaini na miwili ya mfano.

Nikaona moja ya vichwa vyake kana kwamba kimejeruhiwa hata kufa; na jeraha lake la mauti likapona; na dunia yote ikashangaa ikamfuata yule mnyama. Nao wakamsujudia yule joka aliyempa yule mnyama mamlaka; nao wakamsujudia yule mnyama, wakisema, Ni nani aliyepa kama yule mnyama? Nani awezaye kufanya vita naye? Naye akapewa kinywa cha kusema maneno makuu na makufuru; naye akapewa mamlaka ya kuendelea kwa miezi arobaini na miwili. Ufunuo 13:3-5.

Mnyama anayetawala kwa miezi arobaini na miwili ya kiishara baada ya jeraha lake la mauti kuponywa ni mamlaka ya Kirumi.

Unabii wa Ufunuo 13 utangaza kwamba mamlaka inayowakilishwa na mnyama mwenye pembe kama za mwanakondoo itasababisha 'dunia na wakaa ndani yake' kuabudu upapa—huko ukiashiriwa na mnyama 'aliye mfano wa chui.' ... Katika Dunia ya Kale na Dunia Mpya, upapa utapokea heshima kupitia heshima inayotolewa kwa taasisi ya Jumapili, ambayo inategemea tu mamlaka ya Kanisa la Roma." Mzozo Mkuu, 578.

Roma ya kipagani, ile Roma ya kwanza, ilitawala kwa mamlaka kuu kwa miaka mia tatu na sitini katika utimilifu wa Danieli sura ya kumi na moja, aya ya ishirini na nne, na ilifanya hivyo baada ya kuondoa vikwazo vitatu vya kijiografia katika utimilifu wa Danieli sura ya nane, aya ya tisa.

Roma ya Kipapa, ile Roma ya pili, ilitawala kwa mamlaka kuu kwa miaka elfu moja mia mbili na sitini katika utimilifu wa vifungu kadhaa vya Maandiko, na ilifanya hivyo baada ya kuondoa vizuizi vitatu vya kijiografia katika utimilifu wa Danieli sura ya saba, aya ya nane na ya ishirini.

Roma ya kisasa inamshinda mfalme wa kusini katika aya ya arobaini ya Danieli sura ya kumi na moja, kisha katika aya ya arobaini na moja inashinda nchi tukufu, na katika aya ya arobaini na mbili inashinda Misri. Roma ya kisasa ndiye mfalme wa kaskazini wa Danieli sura ya kumi na moja.

Roma ya kipagani, ile Roma ya kwanza, ilikuwa mamlaka mtesi, na Roma ya kipapa, ile Roma ya pili, ilikuwa mamlaka mtesi, na hivyo Roma ya kisasa itakuwa mamlaka mtesi.

Marekani itashiriki katika mateso ya tatu yatakayotekelezwa na Roma ya kisasa, lakini hili haimaanishi kwamba Marekani ndiyo mamlaka ya Kipapa; bali linaonyesha tu sifa ya uhusiano wa Marekani na mamlaka ya Kipapa katika siku za mwisho.

Wale wanaotaka kuhoji kwamba Marekani ndiyo "wezi wa watu wako" katika siku za mwisho hutumia matumizi ya mara tatu ya Roma tatu ili kuitambua kimakosa Marekani. Mbinu yenye dosari wanayotumia katika muktadha wa matumizi ya mara tatu inategemea kutambua sifa ya Roma mbili za kwanza, na kusisitiza kwamba sifa ya kinabii ya Roma, na si Roma yenyewe, ndiyo Roma ya tatu.

Wanatambua sheria ya kwanza ya kihistoria ya Jumapili ya Konstantino mnamo mwaka wa 321 BK, kisha sheria ya Jumapili ya Roma ya Kipapa mnamo mwaka wa 538 BK, ili kudai kwamba sheria ya Jumapili inayokuja hivi karibuni nchini Marekani inaitambulisha Marekani kama Roma ya kisasa, na pia wanachanganya tafsiri yao iliyo na dosari kwa kuhusisha onyo la Yesu la kukimbia wakati "chukizo la uharibifu" kilichotajwa na Danieli kinapotokea, na kulitafsiri kuwa sheria ya Jumapili. "Chukizo la uharibifu" alichozungumzia Yesu kinaelekeza kwenye sheria mbili za Jumapili katika siku za mwisho, lakini ni ishara tofauti kabisa kwa kuwa ni onyo la kukimbia, si onyo la kuepuka alama ya mnyama. Wazo lao lenye dosari halishughulikii hata kwamba kuna sheria mbili mahususi za Jumapili katika siku za mwisho.

Basi mtakapoona chukizo la uharibifu, lililonenwa na nabii Danieli, likisimama mahali patakatifu (asomaye na afahamu); ndipo walioko Uyahudi na wakimbilie milimani; aliye juu ya dari asishuke kuchukua chochote kutoka nyumbani mwake; wala aliye shambani asirudi nyuma kuchukua nguo zake. Ole wao wenye mimba, na wanaonyonyesha siku zile! Lakini

ombeni ili kukimbia kwenu kusiwe wakati wa baridi, wala siku ya Sabato. Mathayo 24:15-20.

“Chukizo la uharibifu, lililotajwa na nabii Danieli,” lilikuwa ishara ambayo Yesu aliwapa watu wake iliyobainisha wakati walipaswa kukimbia kutokana na uharibifu wa Yerusalemu uliokuwa unakuja, wakati Roma ya kipagani ilipoizingira na kisha kuharibu patakatifu na mji kuanzia mwaka 66 hadi mwaka 70 BK.

Yesu aliwaeleza wanafunzi waliokuwa wakimsikiliza hukumu ambazo zingeangukia Israeli waliopotoka, na hasa adhabu ya kulipiza kisasi ambayo ingewajia kwa sababu ya kumkataa na kumsulubisha Masihi. Ishara zisizotia shaka zingaitangulia kilele cha kutisha. Saa iliyohofiwa ingekuja ghafla na kwa upesi. Na Mwokozi aliwaonya wafuasi wake: 'Basi mtakapoona chukizo la uharibifu, lililonenwa na nabii Danieli, likisimama mahali patakatifu, (asomaye na afahamu:) ndipo wale walioko Uyahudi wakimbilie milimani.' Mathayo 24:15, 16; Luka 21:20, 21. Bendera za kipagani za Warumi zitakaposimamishwa katika eneo takatifu, ambalo lilienea mafurongi kadhaa nje ya kuta za mji, ndipo wafuasi wa Kristo walipaswa kutafuta usalama kwa kukimbia. Ishara ya onyo itakapoonekana, wale wanaotaka kuokoka wasichelewe hata kidogo. . . .

"Hakuna Mkristo hata mmoja aliyeangamia wakati wa uharibifu wa Yerusalemu. Kristo alikuwa amewaonya wanafunzi Wake, na wote walioamini maneno Yake walikuwa wakiisubiri ishara iliyoahidiwa. ... Bila kukawia walikimbilia mahali pa usalama—mji wa Pella, katika nchi ya Perea, ng'ambo ya mto Yordani." Pambano Kuu, 25, 30.

Wakati mwaka 538 ulipokaribia, Wakristo wa enzi hiyo walitambua kwamba kanisa lilikuwa limepotoshwa kwa kufanya maridhiano na dini ya upagani, na kwa kuzingatia onyo la Kristo, pamoja na nuru iliyotolewa kupitia ushuhuda wa mtume Paulo katika Wathesalonike wa Pili, sura ya pili, walikimbilia katika nyika ya kinabii ya miaka elfu moja mia mbili na sitini.

Lakini kabla ya kuja kwa Kristo, mabadiliko muhimu katika ulimwengu wa dini, yaliyotabiriwa katika unabii, yalipaswa kutokea. Mtume akasema: “Msifadhaike upesi akilini, wala msitaharuki, si kwa roho, wala kwa neno, wala kwa waraka kama utokao kwetu, kana kwamba siku ya Kristo iko karibu. Mtu yeyote asiwadanganye kwa njia yoyote; maana siku hiyo haitakuja, isipokuwa kwanza uasi uje, na yule mtu wa dhambi afunuliwe, mwana wa uharibifu; yeye apingaye na ajikwezaye juu ya yote yaitwayo Mungu, au ya kuabudiwa; hata aketi kama Mungu katika hekalu la Mungu, akijionyesha kuwa yeye ndiye Mungu.”

Maneno ya Paulo hayakupaswa kutafsiriwa vibaya. Haikupaswa kufundishwa kwamba yeye, kwa ufunuo maalum, alikuwa amewaonya Wathesalonike juu ya kuja kwa Kristo mara moja. Msimamo wa namna hiyo ungesababisha mkanganyiko wa imani; kwa maana kukatishwa tamaa mara nyingi hupelekea kutokuamini. Hivyo mtume aliwaonya ndugu wasipokee ujumbe wa namna hiyo kana kwamba unatoka kwake, naye akaendelea kusesitiza ukweli kwamba nguvu ya kipapa, kama ilivyoielezwa waziwazi na nabii Danieli, bado ilipaswa kuinuka na kuanzisha vita dhidi ya watu wa Mungu. Hadi nguvu hii itakapokuwa imetekeleza kazi yake ya mauti na ya kufuru, ingekuwa bure kwa kanisa kutazamia kuja kwa Bwana wao. ‘Je, hamkumbuki,’ Paulo aliuliza, ‘kwamba, nilipokuwa bado pamoja nanyi, naliwaambia mambo haya?’

Majaribu ya kutisha yalikuwa yakienda kuikumba kanisa la kweli. Hata wakati mtume alipokuwa akiandika, ile 'siri ya uovu' ilikuwa tayari imeanza kutenda kazi. Mambo ambayo yangetokea baadaye yangukuwa 'sawasawa na kutenda kwake Shetani, kwa uwezo wote na ishara na maajabu ya uongo, na katika udanganyifu wote wa udhalimu kwao wanaopotea.'

Kauli ya mtume kuhusu wale watakaokataa kupokea 'upendo wa ukweli' ni ya uzito wa pekee. 'Kwa sababu hii,' alitangaza juu ya wote watakaokataa kimakusudi ujumbe wa kweli, 'Mungu atawapelekea upotoshaji wenye nguvu, ili waamini uongo; ili wote wahukumiwe ambao hawakuamini kweli, bali walipendezwa na udhalimu.' Wanadamu hawawezi bila kuadhibiwa kukataa maonyo ambayo Mungu, kwa rehema, anawatuma. Kwa wale wanaoendelea kuyageuzia kisogo maonyo haya, Mungu huondoa Roho Wake, na kuwaacha kwa udanganyifu wanaoupenda. Matendo ya Mitume, 265, 266.

Muafaka kati ya upagani na kanisa ulikuwa ishara ya onyo iliyowafanya Wakristo wa enzi hiyo kujitenga na Roma ya kipapa, lakini inapaswa kuzingatiwa kwamba nuru ambayo Paulo alichangia kuhusu onyo la Yesu la kukimbia, ndilo andiko lile lile ambalo William Miller alikuja kuelewa kwamba 'cha kila siku' cha kitabu cha Danieli kilikuwa kinawakilisha Roma ya kipagani. Uhusiano wa kinabii kati ya Roma ya kipagani ikizuia, kisha kuondoka ili Roma ya kipapa ipande kwenye kiti cha enzi ulikuwa ukweli uliipaswa kueleweka, kwa maana matokeo ya kutoitambua uhusiano huo wa kinabii yangewaletea udanganyifu mkubwa wale wasioipenda kweli hiyo. Dada White anazungumzia historia hiyo hiyo:

Ili wale waliodhamiria kubaki waaminifu wasimame imara dhidi ya udanganyifu na machukizo yaliyofunikwa kwa mavazi ya kikuhani na kuingizwa kanisani, ilihitajika mapambano ya kufa na kupona. Biblia haikukubaliwa kama kipimo cha imani. Fundisho la uhuru wa dini liliitwa uzushi, na waliolitetea walichukiwa na kupigwa marufuku.

Baada ya mapambano marefu na makali, wale wachache waaminifu waliamua kuvunja ushirika wote na kanisa lililoasi iwapo bado lingekataa kujiondoa kutoka katika uongo na ibada ya sanamu. Wakaona kwamba utengano ulikuwa lazima kabisa ikiwa walitaka kulitii Neno la Mungu. Hawakuthubutu kuvumilia makosa yaliyoweza kuziangamiza roho zao wenyewe, na kuweka mfano ambao ungeiweka hatarini imani ya watoto wao na watoto wa watoto wao. Ili kupata amani na umoja walikuwa tayari kufanya maridhiano yoyote yaliyoendana na uaminifu kwa Mungu; lakini waliona kwamba hata amani ingekuwa ya bei ghali mno ikiwa ingepatikana kwa kuacha kanuni. Kama umoja ungeweza kupatikana tu kwa kusaliti kweli na haki, basi kuwe na tofauti, hata vita. Pambano Kuu, 45, 46.

Uhusiano wa kinabii kati ya Marekani na Upapa katika siku za mwisho umefananishwa, na kusisitizwa, kupitia utambuzi wa Paulo wa uhusiano kati ya Roma ya kipagani na Roma ya kipapa uliotangulia mwaka 538 Baada ya Kristo. Katika matumizi ya mara tatu ya Roma, Roma ya kipagani ilitimiza maneno ya Yesu yanayotambua chukizo la uharibifu kuwa ishara ya kukimbia, na Roma ya kipapa pia ilitimiza maneno ya Yesu. Dada White anabainisha utimilifu mwingine wa maneno ya Kristo.

"Sasa si wakati wa watu wa Mungu kuelekeza mapenzi yao au kujiwekea hazina duniani. Wakati huo si mbali, ambapo, kama wanafunzi wa awali, tatalazimika kutafuta kimbilio katika

maeneo ya ukiwa na ya upweke. Kama vile kuzingirwa kwa Yerusalemu na majeshi ya Kirumi kulivyokuwa ishara ya kutoroka kwa Wakristo wa Yudea, vivyo hivyo kuchukua mamlaka kwa upande wa taifa letu katika amri ya kulazimisha sabato ya kipapa kutakuwa onyo kwetu. Wakati huo ndipo wa kuondoka katika miji mikubwa, kama maandalizi ya kuiacha hata miji midogo, ili kwenda katika makazi ya faragha katika sehemu zilizotengwa miongoni mwa milima." Ushuhuda, juzuu ya 5, 464.

Kwa Wakristo wa wakati wa Kristo, onyo lilibainisha ni lini wakimbie kutoka Yerusalemu. Katika karne ya tano na ya sita, onyo kwa Wakristo liliwaongoza wakimbilie nyikani.

Na yule mwanamke akakimbilia jangwani, ambako ana mahali palipoandaliwa na Mungu, ili wamlishe huko siku elfu moja mia mbili na sitini. . . Na yule mwanamke akapewa mabawa mawili ya tai mkubwa, ili aruke kwenda jangwani, mpaka mahali pake, ambako anatunzwa kwa wakati, nyakati, na nusu ya wakati, mbali na uso wa yule nyoka. Na yule nyoka akatoa katika kinywa chake maji kama gharika nyuma ya yule mwanamke, ili amfanye achukuliwe na ile gharika. Nayo nchi ikamsaidia yule mwanamke, nayo nchi ikafungua kinywa chake, ikaimbeza ile gharika ambayo joka alitoa kinywani mwake. Nalo joka likamkasirikia yule mwanamke, likaenda kufanya vita na waliobaki wa uzao wake, wanaozishika amri za Mungu, na walio na ushuhuda wa Yesu Kristo. Ufunuo 12:6, 15-17.

Yesu daima huonyesha mwisho wa jambo kwa mwanzo wa jambo hilo, kwa maana Yeye ni Alfa na Omega. Onyo la chukizo la uharibifu katika historia ya Roma ya Kipapa lilitambuliwa wakati mamlaka ya kipapa ilipotambuliwa kuwa imesimama mahali patakatifu.

Onyo hilo limeandikwa na Mathayo, Marko na Luka, na kila rejeo lina tofauti ndogo za maneno. Mathayo anasema, "Basi mtakapoliona lile chukizo la uharibifu, alilosema nabii Danieli, limesimama katika mahali patakatifu," na Marko anasema, "Mtakapoliona lile chukizo la uharibifu, alilosema nabii Danieli, likisimama mahali pasipostahili." Luka anasema, "Mtakapoliona Yerusalemu imezungukwa na majeshi, ndipo jueni ya kuwa uharibifu wake umekaribia. Ndipo wale walio katika Uyahudi na wakimbilie milimani."

Shuhuda zote tatu zinatumiwa pamoja. Katika matumizi mahsusi zaidi, rejea ya Luka kuhusu Yerusalemu kuzingirwa na majeshi inatambua onyo kwamba wakati Roma ya kipagani ilipoanza mzingiro wake dhidi ya Yerusalemu mwaka 66 BK, Wakristo waliobaki Yerusalemu walipaswa kukimbia mara moja. Rejea ya Mathayo kuhusu "mahali patakatifu" inalingana na Paulo kumtambulisha "mtu wa dhambi" ambaye "anaketi katika hekalu la Mungu, akijionyesha kwamba yeye ndiye Mungu," hivyo kuwakilisha utimizaji wa kipapa wa "chukizo la uharibifu." Marko anabainisha chukizo la uharibifu likisimama mahali lisipostahili, nalo linaambatana na onyo la kukimbia lililopewa Uadventista katika siku za mwisho. Maonyo mawili yamehusishwa na amri kwamba yeyote anayelisoma onyo hilo aelewe, na yote yanazungumzia ishara iliyopaswa kuwajulisha Wakristo wa wakati huo wakimbie.

Matumizi potofu ya kanuni ya mara tatu, ambayo yanapotoshwa na wale wanaodai kwamba "waporaji wa watu wako" ni Marekani, yanabainisha kwamba wakati "chukizo la uharibifu" linapotimia katika sheria ya Jumapili nchini Marekani, sheria ya Jumapili itakapotekelwa wakati

huo itaitambulisha Marekani kama Roma ya Kisasa, kwa kuwa Roma ya kipagani na Roma ya kipapa zote ziliwahi kutekeleza sheria ya Jumapili.

Tatizo la matumizi hayo yenye kasoro ni kwamba sheria ya Jumapili ya Roma ya kipagani ilitokea mwaka 321 BK, lakini utimilifu wa Roma ya kipagani wa “chukizo la uharibifu” ulitimia mwaka 66 BK, miaka 255 kabla ya sheria ya Jumapili ya mwaka 321 BK. Vivyo hivyo, ule mwafaka uliozalisha “mtu wa dhambi” tayari ulikuwa ukitokea wakati wa Paulo, aliyesema, “siri ya uovu tayari yatenda kazi,” ilhali sheria ya Jumapili ya kipapa ilikuja zaidi ya karne nne baadaye. Mashahidi wawili wa kwanza katika matumizi mara tatu ya unabii huthibitisha sifa za utimilifu wa tatu wa siku za mwisho. “Chukizo la uharibifu” katika siku za mwisho, kwa mashahidi wawili wa kihistoria, na kumbukumbu tatu za kibiblia za maneno ya Kristo, linawakilisha onyo la kukimbia, si utekelezaji wa sheria ya Jumapili.

Katika makala inayofuata tutachambua kwa nini utumiaji huo una dosari katika muktadha wa kanuni zilizoanzishwa zinazohusishwa na matumizi ya mara tatu ya unabii, na kwa nini utambuzi wa sheria ya Jumapili katika muktadha wa onyo alilotoa Kristo ni upotoshaji wa historia ya kinabii.

"Muafaka huu kati ya upagani na Ukristo ulisababisha kuibuka kwa 'mtu wa dhambi' aliyetabiriwa katika unabii kama anayempinga na kujiinua juu ya Mungu. Mfumo huo mkubwa mno wa dini ya uongo ni kazi bora ya uwezo wa Shetani—mnara wa juhudi zake za kujikalisha juu ya kiti cha enzi ili kuitawala dunia kulingana na mapenzi yake." Pambano Kuu, 50.